

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1975	Κυρ. ΙΘ' [Β' Λουκ.] (Β' Κορ. 11,31 – 12,9) 30 Ὀκτωβρίου 2016	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Τί καυχᾶσαι;

«Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου...» (Β' Κορ. 12,9)

Κάποια, ἀγαπητοί μου, κάποια **ὑπερηφάνεια** εἶνε ριζωμένη στίς καρδιές ὄλων τῶν ἀνθρώπων, μικρῶν καὶ μεγάλων, κι αὐτὴ εἶνε ἐκείνη ποὺ σπρώχνει τὸν καθένα ν' ἀνοίγῃ τὸ στόμα καὶ νὰ καυχιέται γιὰ διάφορα προσόντα· ὁ ἕνας γιὰ τὰ πλούτη του, ὁ ἄλλος γιὰ τὸ ἀξίωμά του, ὁ τρίτος γιὰ τὴν οἰκογένειά του, ὁ ἄλλος γιὰ τὴν τέχνη ἢ τὴν ἰκανότητά του, καὶ σήμερα πολλοὶ γιὰ τὴν ἐπιστήμη τους.

Ἡ ὑπερηφάνεια αὐτὴ **τυφλώνει**, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ κανεὶς μιὰ σκληρὴ πραγματικότητα, ἐκεῖνο ποὺ διέβλεπαν ὅλα τὰ μεγάλα πνεύματα, ὅτι στὴ ζωὴ μας ὑπάρχει κάτι τραγικὸ· ὅτι παρ' ὅλα αὐτά, γιὰ τὰ ὁποῖα καυχᾶται, στὸ βάθος **ὁ ἄνθρωπος εἶνε μίᾳ ἀδυναμίας, μίᾳ ἀσθενείας**.

Καὶ ἀκριβῶς αὐτὸ διεκτραγωδεῖ σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὴν περικοπὴ ποὺ ἀκούσαμε. Περιγράφει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ μεγαλεῖο τῆς ἐν Χριστῷ ἀποκαλύψεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν **ἀνθρώπινη ἀσθενεία**, ἢ ὁποῖα εἶνε διπλῆ, ἔχει δύο σκέλη· ἢ μίᾳ ἀδυναμίας εἶνε ἢ σωματικῆ, καὶ ἢ ἄλλη εἶνε ἢ πνευματικὴ ἀδυναμία.

Στὰ λίγα λεπτὰ ποὺ διαθέτουμε, θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς δώσω **μία εἰκόνα** τῆς ἀθλιότητος καὶ ἀδυναμίας τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος.

Καὶ πρῶτα εἶπαμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε μίᾳ **ἀδυναμίας σωματικῆς**. Τί εἶνε, ἀπὸ ποῦ ξεκινάει;

Μία εἶνε γιὰ ὅλους ἢ πύλη εἰσόδου στὴ ζωὴ, κάτι ποὺ ἀηδιάζει κανεὶς νὰ τὸ ἀναφέρῃ. Στὴν ἀρχὴ ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἕνα μικρούτσικο πραγματάκι, ὅσο τὸ κεφαλάκι τῆς καρφίτσας, καὶ ἀπὸ 'κεῖνο γίνεται ἕνα **ἔμβρυο**, ποὺ κολυμπᾷ μέσα στὰ ὑγρὰ τῆς μήτρας. Μετὰ πέφτει ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς μάνας, ἕνα κομμάτι μύξες, καὶ μόνο χάρις στοὺς δικούς της κόπους καὶ τὶς θυσίες γίνεται ἀνεξάρτητος, ἰκανὸς νὰ σταθῇ πάνω στὴ γῆ, ἐνῶ ἕνα παπὶ π.χ., μόλις γεννιέται, πέφτει στὸ νερὸ κ' εἶνε ἕτοιμο νὰ ζήσει.

Γυμνός, θὰ μοῦ πῆτε, ἔρχεται στὸν κόσμο

ὁ ἄνθρωπος, μὰ ἔχει ὅλες τὶς αἰσθήσεις, **δὲν εἶνε ἄοπλος**. Εἶνε ὅμως πιὸ **ἀδύναμος** ἀπὸ τὰ ἄλλα ὄντα. Ναὶ βλέπει, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο ἀπὸ αὐτὸν βλέπει τὸ γεράκι κι ὁ ἀετός· ἀκούει, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο ἀπὸ αὐτὸν ἀκούει ἕνα σκυλί· τρέχει, ἀλλὰ περισσότερο ἀπὸ αὐτὸν τρέχει ὁ λαγὸς καὶ τὸ ἄλογο.

Αὐτός, θὰ μοῦ πῆτε πάλι, εἶνε ὁ ἄνθρωπος ὁ πρωτόγονος· σήμερα ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἔχει προοδεύσει, δὲν εἶνε ἄοπλος κι ἀδύναμος· δὲν χρησιμοποιεῖ βέλη καὶ πέτρινα ἐργαλεῖα, δὲν μένει σὲ σπηλιές, δὲν φοράει προβειές, δὲν τρώει ὠμὰ κρέατα. Ὁ ἄνθρωπος στὸν αἰῶνα μας εἶνε **σπουδαῖος**· ἔφτιαξε ἐργαλεῖα, μηχανές, ὄργανα, τηλεσκόπια, ραντάρ, ἀσυρμάτους, τηλεοράσεις, αυτοκίνητα, ἀεροπλάνα, ὑποβρύχια, πυραύλους, διαστημόπλοια...

Καὶ λοιπόν; γιὰ ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ καυχηθῇ; Ὅχι, ἀδελφοί μου. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιτεύγματα, ποὺ κ' ἐμεῖς τ' ἀναγνωρίζουμε, ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει εἶνε **δῶρο τοῦ Δημιουργοῦ**. «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ*». Διότι ὁ Θεός, ἔπλασε μὲν τὸν ἄνθρωπο ἄοπλο καὶ ἀδύνατο καὶ γυμνό, τὸν προίκισε ὅμως μὲ ἕνα ἐξαίρετο δῶρο ποὺ τὸν κάνει θριαμβευτὴ ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ κυρίαρχο σὲ ὅλη τὴ γῆ· καὶ τὸ δῶρο αὐτὸ εἶνε **ὁ νοῦς** μὲ ὄργανό του τὸν **ἐγκέφαλο**. Ἔχουμε σκεφτῆ τί δῶρο εἶνε ὁ νοῦς καὶ ἢ διανοήσις; ἔχουμε σκεφτῆ τί λεπτεπίλεπτος μηχανισμὸς εἶνε ὁ ἐγκέφαλος;

Πέστε μου, ποιὸ εἶνε τὸ ἐξυπνότερο ζῶο. Εἶνε ἢ μαῖμου; Ἔ λοιπόν, ἂν πάρουμε μιὰ **μαῖμου** καὶ τὴ γράψουμε στὸ σχολεῖο, δέκα χρόνια νὰ καθίσῃ στὸ θρανίο καὶ νὰ ἔχῃ τοὺς καλύτερους καθηγητὰς, οὔτε μηχανικὸς γίνεται, οὔτε γιατρός, οὔτε δικηγόρος, οὔτε παιδαγωγός, οὔτε ποιητής, οὔτε φιλόσοφος γίνεται· ὄχι τριγωνομετρία καὶ ἄλγεβρα, ἀλλὰ οὔτε τὸ ἀλφάβητο δὲν μπορεῖ νὰ χαράξῃ στὸ μαυροπίνακα. Γιατί; τί τῆς λείπει; Ὅλα τὰ ἔχει· καὶ

μάτια, καὶ καρδιά, καὶ γλῶσσα, καὶ μυαλό (πού ζυγίζει ὅσο περίπου καὶ τὸ μυαλό τοῦ ἀνθρώπου). Ὡ ἀχάριστε ἄνθρωπε, θαυμάζεις τοὺς ἐπιστήμονες, καὶ δὲν θαυμάζεις Ἐκεῖνον πού φύτευσε μέσα σου τὸ δῶρο τοῦ πνεύματος καὶ σὲ ἔκανε ἓνα μικρὸ θεὸ ἐπὶ τῆς γῆς. Δόξασε λοιπὸν τὸ Θεὸ γιὰ ὅλα τὰ δῶρα του, γιὰ τὴ μεγάλη προίκα μὲ τὴν ὁποία σὲ προίκισε.

Ἀλλὰ συνεχίζοντας λέω, ὅτι παρ' ὅλα τὰ θαυμάσια ἐπιτεύγματά του, **πάλι ὁ ἄνθρωπος παραμένει μία ἀδυναμία**. Καὶ ἐὰν ἐδῶ στὴ Γῆ λήη μιὰ φορά τὸ «*Κύριε, ἔλεησον*», ἕκατὸ φορές θὰ τὸ λήη ὅταν φτάση νὰ φτειάξη ἀεροδρόμια ἐπάνω στὴ σελήνη. Γιατί;

Διότι ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος, κατὰ ἓνα περιεργό τρόπο, **ἀντὶ νὰ μειώνη αὐξάνει τοὺς κινδύνους**. Θέλετε παραδείγματα;

✓ Σπᾶνιο πρᾶγμα ἦταν νὰ σκοτωθῇ ἄνθρωπος περπατώντας μὲ τὰ πόδια του ἢ καβαλλικεύοντας σὲ γαϊδουράκια. Τώρα; τὰ **αὐτοκίνητα** ἔγιναν λαιμητόμοι.

✓ Ἄλλοτε μ' ἓνα δαδὶ κ' ἓνα λυχνάρι φεγγοβολοῦσε τὸ καλυβάκι. Τώρα; μὲ τὸν **ἠλεκτρισμὸ** φωτίζουν πολυέλεοι, ἀλλὰ τὸ καλῶδιο εἶνε κίνδυνος - θάνατος· τ' ἀγγιξεις; ἔγινες κάρβουνο.

✓ Τὸν παλιὸ καιρὸ ἔβραζαν σ' ἓνα τσουκαλάκι ἀπὸ χῶμα τὰ λίγα χορταράκια καὶ τὰ ὄσπριά τους, καὶ ἦταν ὑγιεῖς. Τώρα; μαγειρεύεις μὲ σύγχρονα **σκεύη** ἀπὸ ἀλουμίνιο, ἀλλὰ βγαίνουν ἀέρια δηλητηριώδη ἀπ' τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀσθένειες· ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος, πού δὲν ζοῦσε μὲ τὰ σύγχρονα κομφορ, καρκίνο δὲν εἶχε.

✓ Πρῶτα οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶχαν φάρμακα. Τώρα; ἔφτειαξαν **φάρμακα**, ἀλλὰ μὲ παρενέργειες. Εἶχα ἓνα φίλο πού ἦταν γερός· πῆγε σὲ κλινικὴ, τοῦ ἔδωσαν φάρμακα γιὰ ἄλλη πάθησι, αὐτὰ τὸν χτύπησαν στὴν καρδιά καὶ ἔγινε καρδιακός. Τὸ φάρμακο σὲ ὠφελεῖ ἀπὸ τὴ μία μεριά, ἀλλὰ σὲ χτυπάει ἀπὸ ἀλλοῦ.

Γιὰ ποιά ἐπιστήμη λοιπὸν καὶ ποιὸν πολιτισμὸ σου καυχᾶσαι; Αὐτὰ δὲν χαρίζουν εὐτυχία, δὲν σὲ ἀσφαλίζουν ἀπὸ τὸ θάνατο. **Τί εἶσαι, ἄνθρωπε, πού καυχᾶσαι;** Μιὰ σταγόνα αἷμα νὰ πέση στὸν ἐγκέφαλο, καὶ νὰ ἦ συμφόρησις· μιὰ σταγόνα αἷμα νὰ γίνῃ θρόμβος, καὶ νὰ ἦ συγκοπή καρδίας. Τί εἶσαι λοιπὸν; μιὰ ἀδυναμία, παρ' ὅλη τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴν πρόοδό σου. Τί νὰ τὰ κάνης τότε τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὶς ἠλεκτρικὲς συσκευές καὶ ὅλο τὸν ψεύτικο πολιτισμὸ; Θά ῥθῃ ὥρα πού θὰ ξαναχτυπήσουν οἱ σειρῆνες – ὅσοι ἔχουμε ἄσπρα μαλλιά τὶς θυμούμαστε – καὶ θὰ πέσουν οἱ μπόμπες οἱ μεγάλες τῆς Ἀποκαλύψεως, καὶ σὲ μιὰ νύχτα θὰ

ἀδειάσῃ ἡ Ἀθήνα. Τί μοῦ καυχᾶσαι λοιπὸν γιὰ ἓνα **πολιτισμὸ** γεμάτο κινδύνους;

* * *

Ἀλλὰ κυρίως, ἄνθρωπε, εἶσαι **μία ἀδυναμία ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ**. Ἄν εἶσαι ἀδύνατος σωματικῶς, πολὺ περισσότερο εἶσαι ἀδύνατος πνευματικῶς.

Ἐνα μόνο **παράδειγμα**. Τὸν βλέπεις; Χωριατόπαιδο ἦταν· σπούδασε, πῆρε δίπλωμα, πῆγε στὸ ἐξωτερικὸ, πῆρε κι ἄλλα διπλώματα, ἔμαθε μιὰ γλῶσσα, δευτέρη καὶ τρίτη γλῶσσα· ξαναγύρισε ἐδῶ, παντρεύτηκε, πῆρε μιὰ πλούσια κι ὠραία γυναῖκα, συγγένεψε αὐτὸς ὁ χωριάτης μὲ μεγάλα σπίτια, πλησίασε τοὺς ὑπουργικοὺς θαλάμους, ἔγινε μέγας καὶ σπουδαῖος. Καὶ τώρα τὸν βλέπεις, ἀφήνει τὴν οἰκογένεια, γυναῖκα καὶ συγγενεῖς, καὶ ποῦ νὰ τὸν βρῆς! Γυρίζει σὰν τὸ δαιμονιζόμενο τῶν Γεργεσηνῶν καὶ σὰν τοὺς δαιμονισμένους πού περιγράφει ὁ Ῥῶσος Ντοστογιέφσκυ. Δὲν πατάει στὸ σπῆτι του. Αὐτὸς ὁ εὐφυῆς μὲ τὰ διπλώματα, αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς πού ἀνήλθε στὰ ὑπάτα ἀξιώματα, εἶνε νὰ τὸν κλαῖς· εἶνε ἓνα ῥάκος ἠθικό. Ἐγκατέλειψε τὴ μιὰ γυναῖκα του, τὴ δευτέρη γυναῖκα του, τὴν τρίτη γυναῖκα του, ζῆ κατὰ τρόπο ἄθλιο - ἀθλιώτατο.

Καὶ δὲν εἶνε ἓνας καὶ δύο σὰν αὐτόν. Τί νὰ τὰ κάνης τὰ διπλώματα καὶ τὴν εὐφυΐα καὶ τὴν ἐπιστήμη ὅταν, ὅπως ὁ ἀρκουδιάρης σέρνει μὲ μιὰ κρικέλλα τὴν ἀρκουίδα καὶ παίζει τὸ ντέφι κι αὐτὴ χορεύει, ἔτσι αὐτόν, τὸν τάχα ἐπιστήμονα, τὸν ὑπουργό, τὸν πρωθυπουργό, τὸν μεγάλο καὶ τρανὸ, τὸν ἀρχηγὸ κόμματος – μὴν πάη τὸ μυαλό σας σὲ κανένα πρόσωπο, ὁμιλῶ ὑπεράνω κομμάτων – **τὸν σέρνει ἀπ' τὴ μύτη μιὰ γυναῖκα**. Ἄνθρωπος πού δὲν διοίκησε σωστὰ τὸ σπῆτι του, πῶς μπορεῖ νὰ διοικήσῃ τὸ μεγάλο σπῆτι πού λέγεται πατρίδα;

ἮΟχι! Αὐτὸς ὁ τόπος πού ζοῦμε, αὐτὴ ἡ γῆ πού κατοικοῦμε, μὲ τόσα αἵματα πού ἔχυσαν οἱ παλαιότεροι, μὲ τόσους πόνους πού ζήσαμε κ' ἐμεῖς πού ἀνεβήκαμε στὰ ψηλὰ βουνὰ καὶ θάψαμε τόσα παιδιὰ σὰν στρατιωτικοὶ ἱερεῖς, θὰ παλέψουμε, θὰ ἀγωνιστοῦμε ὅλοι, ἢ Ἑλλάδα μας νὰ μὴ γίνῃ Χόλλυγουντ, νὰ μὴ γίνῃ τόπος διαφθορᾶς, ἀλλὰ μέσα ἀπ' αὐτὴν νὰ βγοῦν νέες δυνάμεις, μία νεότης πού νὰ κρατήσῃ ψηλὰ τὸ λάβαρο· κι ὅπως ἄλλοτε διδάξαμε **πῶς πρέπει νὰ ζοῦμε**, ἔτσι τώρα ἢ νέα γενεὰ νὰ διδάξουμε **πῶς πρέπει νὰ πεθαίνουμε**.

Αὐτά, ἀγαπητοί μου, δι' ὀλίγων – μὲ κάποια παρέκβασι – εἶνε **διδάγματα** πού περιέχει ἡ σημερινὴ περικοπή.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**